

PÍSEŇ 0599

Nejmilejší Ježíši

Johann Rudolf Ahle 1664

1. Nej - mi - lej - ší Je - ží - ši, dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
a - bys ja - ko nej - vyš - ší vdech - nul ži - vot zro - ze - né - mu.

Při - ja - li jsme věr - nou zprá - vu, že mu dáš i věč - nou slá - vu.

2. Žádáš od nás v slovu svém z vody, z Ducha narození,
aby člověk ve všem zlém věděl o svém vykoupení.
Kdo se tobě odevzdává, ten i peklu odolává.
3. Proto k tobě spěcháme, přijmi dítě z našich dlaní,
tobě je oddáváme, dej mu svoje požehnání,
ať je tvé, jak v tomto čase, tak i na věčnosti zase.
4. Jako pastýř sám je veď, ať je ovcí tvého stáda,
cestou tvou ať kráčí vpřed, pokoj tvůj si vždycky žádá.
Vinným kmenem buď té duši, ať je révou, jak se sluší.
5. Dáváme ti s radostí, nám co na srdci tak leží,
dítě našich starostí oko tvé ať stále střeží.
Co zde drží chabé ruce, přiviň na své drahé srdce.

B. Schmolck 1704, R. M. Šimša